

Dzięki uprzejmości Fundacji Rozwoju „Oprócz Granic” udostępniamy tekst ustawy przetłumaczony na język ukraiński.

Закон

з дня 28 липня 2011 р. про легалізацію перебування деяких іноземців на території Республіки Польща, а також про зміну закону про забезпечення іноземцям охорони на території Республіки Польща і закону про іноземців

Ст. 1. Закон визначає правила легалізації перебування іноземців, котрі проживають на території Республіки Польща:

- 1) безперервно, щонайменше від дня 20 грудня 2007 р., котрих перебування на цій території у день введення в дію закону є нелегальним;
- 2) безперервно щонайменше від дня 1 січня 2010 р., котрим перед тим днем було видано остаточне рішення з відмовою надання статусу біженця, котре вносило рішення про видалення, і яких перебування на цій території у день введення в дію закону є нелегальним;
- 3) відносно котрих в день 1 січня 2010 р. тривав розгляд справи, щодо надання статусу біженця, почата внаслідок наступної заяви.

Ст. 2.1. В розгляді справи щодо надання або відмови надання іноземцям, про яких мова в ст. 1, дозволу на проживання на обмежений час на період 2 років, а також після надання цього дозволу, застосовується постанова закону з 14 червня 1960 р. – Кодекс адміністративної поведінки (Правові Акти з 2000 р. N 98, поз. 1071, з пізн. зм.1) а також ст. 59, ст. 60 пункт 1 і 3–5 а також пункт 6, ст. 62 пункт 3–7, 8 і 8а, р. 9 пунктів 2 і 3 літ. б закону з дня 13 червня 2003 р. про іноземців (Правові Акти з 2006 р. N 234, поз. 1694, з пізн. зм. 2) а також норми, видані на основі ст. 63 п. 1 цього закону.

2. В розгляді справи, про яку мова в п. 1, за виконання діяльності, що має на меті з'ясування обставини, про які йдеться в ст. 3 п. 2 пп. 3 і 4 або ст. 13 пункти 2 і 3, не застосовується ст. 79 з 14 червня 1960 р Кодексу адміністративної поведінки.

3. Надання або відмова надання дозволу, про який йдеться в п. 1, наступає під час адміністративного рішення.

Ст. 3. 1. Воевода відповідний до місця проживання іноземців, про яких мова в ст. 1, надає дозволи на проживання на обмежений час на період 2 років, якщо заява про надання цього дозволу буде складена в терміні 6 місяців від дня введення в дію закону.

2. Іноземцеві відмовляється надання дозволу на проживання на обмежений час, якщо:

- 1) не виконує вимог до надання цього дозволу;

2) його дані знаходяться в Інформаційній Системі Шенген з метою відмови в'їзду і були внесені іншою державою зони Шенген;

3) у розгляді справи щодо надання цього дозволу була складена заява або були представлені документи з неправдивими особовими даними або фальшивою інформацією;

4) у розгляді справи щодо надання цього дозволу, підроблено або перероблено документ або використано такий документ, як автентичний;

5) вимагають цього аспекти оборони або безпеки держави або охорони безпеки і громадського порядку чи інтереси Республіки Польща;

6) його дані знаходяться в списку іноземців, яких перебування на території Республіки Польща є небажаним, званим далі „списком”, і були розміщені на основі ст. 128 р. 1 п. 6 закону з дня 13 червня 2003 р. про іноземців.

3. Від негативного рішення про надання дозволу, про який йдеться в п.1, є можливість складення апеляції до Керівника Уряду у справах Іноземців, званого далі „Керівником Уряду”.

4. Перебування іноземця визнається за безперервне, якщо не виникає інакше із зібраного матеріалу доказів або з обставин справи.

5. Щоб оцінити, чи перебування іноземця на території Польщі є неперервним, стосується відповідно ст. 64 п. 4 закону з дня 13 червня 2003 р. про іноземців.

6. Перебування іноземця на території Республіки Польща під час розгляду справи про надання дозволу, про який йдеться п. 1, а також на основі цього дозволу не відноситься до легального і безперервного перебування іноземця на цій території, котре уповноважує до одержання дозволу на проживання довгострокового резидента Європейської Спільноти.

Ст.4. Якщо терміну подання заяви, про який йдеться в ст. 3 п. 1, було дотримано і заява не має формальних браків або вони були доповнені в окресленому часі, воєвода ставить в документі подорожж(паспорті) іноземця штамп, який підтверджує складення документів про надання дозволу на проживання на обмежений час.

Ст. 5. 1. Якщо терміну подання заяви, про який йдеться в ст. 3 п. 1, було дотримано і заява не має формальних браків або вони були доповнені в окресленому часі, перебування іноземця на території Республіки Польща вважається за легальне до дня, в якому рішення у справі дозволу, про який йдеться в ст. 3 п. 1, буде прийнято остаточно.

2. Якщо терміну подання заяви не було дотримано, воєвода залишає справу без розглядання.

3. Твердження п. 1 не стосується в разі призупинення, за просьбою зацікавленої сторони, слухання у справі надання дозволу на проживання на обмежений час.

Ст. 6. 1. Якщо дані іноземця, котрий складає заяву про надання дозволу, про який йдеться в ст. 3 п. 1, знаходяться в списку, воєвода перед виданням рішення про надання дозволу звертається до Керівника Уряду з проською про інформовання юридичної підстави наявності даних іноземця в списку.

2. Керівник Уряду надає воєводі інформацію про наявність даних іноземця в списку, терміном дійсності даного запису в списку, юридичною підставою і фактично обґрунтованих даних.

3. У випадку записів, розміщених на основі ст. 128 р. 1 п. 6 закону з дня 13 червня 2003 р. про іноземців Керівник Уряду не надає воєводі інформації з фактично обґрунтованими даними.

Ст. 7. 1. Комендант Прикордонної Служби або комендант відділу Прикордонної Служби одержує від іноземця, який склав заяву про надання дозволу на проживання на обмежений час, відтиск папілярних ліній за допомогою дактилоскопічних карт або пристрою для електронного способу отримання відтисків.

2. Дані іноземців про котрих мова в ст.1 зберігається в реєстрах, про котрих мова в ст. 124 п.1 пп.1 л. К і п.2 закону з дня 13 червня 2003 р. про іноземців і використовується до їх зберігання і використання право ст. 125 п.1 пп. 4 і 7, ст. 126 п. 1 пп. 7 і п. 2, ст. 127 і ст. 133 закону з дня 13 червня 2003 р. про іноземців.

Ст. 8. Без розгляду залишаються заяви, складені під час слухання справи щодо надання дозволу, про який йдеться в ст. 3 п. 1:

1) заява про надання дозволу на проживання на обмежений час, складена на підставі права закону з дня 13 червня 2003 р. про іноземців;

2) заява про надання дозволу на оселення або про дозвіл на проживання довгострокового резидента Європейських Спільнот.

Ст. 9. З днем, коли було прийняте остаточне рішення про надання дозволу, про який йдеться в ст. 3 п. 1, рішення про обов'язок покинути територію Республіки Польща, рішення про видалення з території Республіки Польща, а також інші рішення про обов'язок покинути або видалення з території Республіки Польща автоматично анулюються.

Ст.10. Дані іноземця розміщені в списку на іншій підставі ніж ст. 128 р. 1 п. 1 і 2 або п. 6 закону з дня 13 червня 2003 р. про іноземців викреслюється із списку, коли рішення про надання дозволу, про який йдеться в ст. 3 п. 1, є остаточним.

Ст. 11. 1. Воєвода, який дав дозвіл, про який йдеться в ст. 3 п. 1, іноземцеві, котрого дані були розміщені в списку, передає Керівникові Уряду копію остаточного рішення у цій справі.

2. Воєвода інформує іноземця, якому дано дозвіл, про який йдеться в ст. 3 п. 1, про обов'язки, пов'язані з одержанням цього дозволу.

Ст. 12. Іноземець, якому надано дозвіл, про який йдеться в ст. 3 п. 1, може працювати на території Республіки Польща без дозволу, на основі угоди про працю.

Ст. 13. Дія дозволу, про який йдеться в ст. 3 п. 1, скасовується, якщо:

1) цього вимагають елементи державної безпеки або суспільної безпеки і громадського порядку або це могло б порушити інтереси Республіки Польща;

2) у розгляді справи щодо надання цього дозволу була складена заява або були представлені неправдиві документи, особові дані або фальшива інформація;

3) у розгляді справи щодо надання цього дозволу, з метою використання за автентичний, було підроблено або перероблено документ або вжито такий документу, як автентичний;

4) іноземець назавжди покинув Республіку Польща.

Ст. 21 Закон вступає в силу 1 січня 2012 р.